

BDEJTE A BUĎTE PRIPRAVENÍ NA JEHO PRÍCHOD

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, príhovor v taliančine [TU](#)

Mt 24, 37-44

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ako bolo za dní Noema, tak bude aj pri príchode Syna človeka. Ako v dňoch pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noe vošiel do korába, a nič nezbadali, až prišla potopa a zmietla všetkých, tak bude aj pri príchode Syna človeka. Vtedy budú na poli dvaja: jeden bude vzatý, druhý sa ponechá. Dve budú mlieť na mlyne: jedna bude vzatá, druhá sa ponechá.

Bdejte teda, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán. Uvážte predsa: Keby hospodár vedel, v ktorú nočnú hodinu príde zlodej, veruže by bdel a nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej nevíete.“

Na to, aby sme pochopili časť evanjelia, ktorú nám liturgia prináša v túto prvú adventnú nedeľu, musíme ju vložiť do kontextu, čiže vrátiť sa o nejaký ten verš späť. Začnime teda od verša 33 kapitoly 24 evanjelia sv. Matúša.

Evanjelista píše: „*Tak aj vy;*“ hovorí Ježiš, „*až uvidíte toto všetko, vedzte, že je blízko, pred dvermi.*“

Ježiš ohlásil zničenie Jeruzalema a s ním aj zničenie Jeruzalemského chrámu, sídla náboženskej „inštitúcie“ judaizmu; začína čas, v ktorom Božie kráľovstvo prestáva byť exkluzívnou výsadou Židovského národa, ale je rozšírené na celé ľudstvo. Čiže Ježiš to nevidí ako nešťastie, ale ako zničenie toho, čo bránilo Božiemu plánu so všetkými národmi.

Boha si nemá uzurpovať žiaden národ ani náboženstvo. Božia láska je univerzálna, a tak sa pre Ježiša koniec Izraelského kráľovstva zhoduje so začiatkom Božieho kráľovstva. A Ježiš ubezpečil: „*Veru, hovorím vám: Nepominie sa toto pokolenie, kým sa to všetko nestane*“¹, a skutočne: generácia, ktorej to Ježiš povedal je v roku 70 svedkom rímskej invázie a zničenia Jeruzalemského chrámu. A Ježiš ubezpečuje: „*Nebo a zem*“ – čo je spôsob ako povedať, že všetky veci, ktoré jestvujú – „*sa pominú, ale moje slová sa nepominú.*“²

Čiže Ježiš garantuje to, čo povedal na konci svojho príhovoru na hore kde ubezpečuje že pokiaľ sa nepominú nebo a zem, nepominie sa zo zákona ani jedno písmeno, ani jedna čiarka, bez toho, aby sa všetko nesplnilo. A ukazuje tým na to, že prísľuby týkajúce sa Božieho kráľovstva budú určite naplnené.

A v tomto bode Ježiš potvrdzuje: „*Ale o tom dni a o tej hodine*“, a tu hovorí o individuálnom konci, nie o poslednej hodine Jeruzalema, „*nevie nik, ani nebeskí anjeli, ani Syn, iba sám Otec.*“³

Pre každú generáciu, ktorá tu práve je, existuje koniec jej času, ale ten pozná len Otec. A tu Ježiš vkladá príklad Noemovho obdobia; nie však ako výčitku. Hovorí: „**Ako bolo za dní Noema, tak**

---

¹ Mt 24, 34

² Mt 24, 35

³ Mt 24, 36

bude aj pri príchode Syna človeka. Ako v dňoch pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali...“. Ježiš nevyčíta takýto prístup, ale chce povedať, že všetci boli tak zahľadení do životnej rutiny, že si vôbec nevšimli to, čo sa malo udiať.

Čiže každodenné aktivity tej dennodennej rutiny nás vystavujú riziku nevšimnúť si mimoriadnosť toho, čo sa deje. Preto Ježiš hovorí: **„budú na poli dvaja: jeden bude“**, sloveso, ktoré je tu použité znamená **„prijat“**⁴, tak ako anjel povedal Jozefovi, aby sa nebál prijať Máriu za manželku. Čiže jeden „bude prijatý“, aby bol zachránený **„a druhý sa ponechá“** a tak aj so ženami.

Čo tým chce Ježiš povedať? Archa, ktorú postavil Noe neprijala na svoju palubu všetkých, ale len tých, ktorí si uvedomovali približujúcu sa katastrofu. Rovnako aj Božie kráľovstvo je ponukou na záchranu pre všetkých, ale nebudú tam všetci, pretože vstup do kráľovstva je ovocím slobodného výberu v prospech blahoslavenstva chudoby. Ježiš v tomto evanjeliu povedal: **„Blahoslavení chudobní, lebo ich je nebeské kráľovstvo.“**⁵

Tí, ktorí sa pre ňu rozhodnú, budú prijatí, a tí, ktorí nie, budú ponechaní. A Ježiš pokračuje hovoriac: **„Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej neviete.“** Toto pozvanie na bdenie je opäť zopakované v dramatických momentoch v Getsemanskej záhrade. Príchod Pána je teda spojený s bdením a toto znamená, že je to moment prenasledovania a smrti.

Pre toto Ježiš v blahoslavenstvách, konkrétne k prvému blahoslavenstvu, v tom, ktoré realizuje Božie kráľovstvo, priradil posledné blahoslavenstvo: prenasledovanie, ktoré sa rozpúta. Čiže Ježiš nás pozýva, aby sme neostali nepripravení tvárou v tvár tejto skutočnosti. A hovorí: **„Uvážte predsa: Keby hospodár vedel, v ktorú nočnú hodinu príde zlodej, veruže by bdel a nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej neviete.“**

Učeník Ježiša vie, že kým sa snaží vytvárať pokoj pre iných, jeho vlastný pokoj je vždy neistý a v každom momente sa nečakane môže začať prenasledovanie, ktoré bude o to viac násilné o čo viac je nečakaný jeho príchod. Ježiš povedal: **„Brat vydá na smrť brata a otec dieťa.“**⁶

Čiže Ježišovo pozvanie je pozvaním obnoviť si rozhodnutie pre Božie kráľovstvo, mysliac na to, že táto voľba prináša prenasledovanie, ale taktiež zabezpečenie Ježišovho Boha, ktorý je vždy po boku prenasledovaných a nikdy nie tých, ktorí prenasledujú.

Preklad: Hugo Gloss

Poznámky pod čiarou: tím ZAOSTRI / DC

---

⁴ Použité grécke sloveso „paralambano“ ktoré znamená „zobrať“ v zmysle „prijat“, je preložené ako „vziať, zobrať“; toto isté sloveso nachádzame na začiatku Matúšovho evanjelia, keď anjel hovorí Jozefovi: „neboj sa zobrať Máriu k sebe“; teda v našom prípade nie „bude vzatý“, ale „bude prijatý, zobrať pre záchranu, zachránený“

⁵ Mt 5, 3

⁶ Mt 10, 21